

F. t. l. om ændr. af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf.

personer adgang til at opnå vandrebreve og drive virksomhed i henhold til dette, indtil det ved foretagelsen af en strafbar handling viser sig nødvendigt, at retten til erhvervet frakendes den pågældende. Vandrebrev vil som hidtil i tilfælde af misbrug eller andet uheldigt forhold, der ikke behøver at være strafbart, kunne frakendes under en særlig politisag.

Handelsministeriet har henstillet, at forslaget til ændring af næringslovens regler om *særlige autorisationer* udgår. I samme retning går nogle af de til handelsministeriet afgivne erklæringer. Provinshandelskammeret betoner, at der er tale om „kvalificerede funktioner, der i ganske særlig grad kræver tillid og forudsætter solide karakteregenskaber“, og at en autorisation ikke blot skal indebære en garanti for faglig dygtighed, men tillige tilkendegive, at der er tale om „personer, mod hvis almindelige troværdighed og retlignede karakter der ikke kan rejses nogen skygge af tvivl“.

Om de enkelte erhverv fremhæves følgende udtalelser.

Foreningen af statsautoriserede revisorer udtaler, at den fornødne tillid ikke vil være til stede over for „personer, der har været straffet for mere kompromitterende handlinger“, og at kravene til revisorer ikke bør være mindre end hidtil.

Dansk ejendomsmæglerforening erklærer, at der i hvert fald for ejendomsmæglere må kræves „ren vandelsattest“.

Mæglerkorporationen i København nærer betænkelighed ved, at „den, der er dømt for strafbart forhold, der angår betroede midler, uredelighed, uærlighed eller uvderhæftighed eller lignende, efter straffens udståelse vil kunne opnå autorisation eller fortsætte med en allerede tidligere opnået autorisation“, og den foreslåede adgang til at opnå landsretskendelse findes ikke betryggende.

Danske bankers fællesrepræsentation nærer betænkelighed ved forslaget for så vidt angår statsautoriserede revisorer, „idet den beskyttelse, de nugældende bestemmelser yder, er af ikke uvæsentlig betydning ved bankernes kreditgivning“.

Forslaget har ikke givet Translatørforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Efter handelsministeriets anvisning har man erstattet ordet „beskikkelse“ i § 85 b og c om ejendomsmæglere og ejendomshandlere med ordene „udfærdigelse af næringsbrev“.

Løvrigt har justitsministeriet ment at måtte fastholde det oprindelige forslag til

ændringer i næringsloven, således at vægten lægges på den nærliggende fare for misbrug, jfr. det til § 1 anførte. Det er efter justitsministeriets opfattelse udelukket, at myndighederne ved meddelelse af de omhandlede autorisationer kan give nogen garanti for andet og mere end den faglige dygtighed. Hvis man tillægger autorisationerne betydning som en tilkendegivelse af, at de autoriserede er personer, mod hvis almindelige troværdighed og retlignede karakter der ikke kan rejses nogen tvivl, lægger man for meget i dem. De autoriserende myndigheder har ikke efter de nugældende regler mulighed for andet og mere end at udelukke visse personer, der er blevet straffet. Denne mulighed vil også fortsat bestå, blot med den begrænsning, at det udviste strafbare forhold skal indicere, at den pågældende vil forse sig i den virksomhed, hvortil han ønsker autorisation. Justitsministeriet underkender ikke den samfundsmæssige betydning, det særlig indenfor erhvervslivet har, at de autoriserede personer nyder særlig tillid. Når de med rette gør det, skyldes det imidlertid efter justitsministeriets formening den attest, autorisationen giver for deres faglige indsigt, i forbindelse med bevidstheden om, at de, såfremt de i udøvelsen af deres virksomhed skulle gøre sig skyldig i strafbart forhold, ville miste autorisationen. Det kan derimod ikke antages, at tilliden til autoriserede personer i større omfang skulle blive svækket, fordi enkelte straffede personer får adgang til de pågældende erhverv som følge af, at de efter den foreslåede regel ikke kan udelukkes. Større betydning for den tillid, autoriserede personer nyder, har det formentlig, hvor mange udøvere af et erhverv der forser sig i dette og derfor bliver straffet, men justitsministeriet antager ikke, at den foreslåede regel vil medføre nogen nævneværdig forøgelse i antallet af de personer, der forser sig i udøvelsen af de autoriserede stillinger. Udtrykket „nærliggende fare for misbrug“ må, som anført foran, forstås under hensyntagen til, hvilket erhverv der er tale om.

Til § 7.

Handelsministeriet har på dette punkt givet udtryk for samme standpunkt som med hensyn til næringslovens autorisationer.

Til § 8.

Dansk dampskibsrederiforening, Rederiforeningen af 1941, Dansk sejlskibsrederiforening og Dansk sejlskibsrederiforening for